

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 21Co/54/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8207201485  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8207201485.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Antónie Kandravej, v spore žalobcu L. L., nar. XX.X.XXXX, bytom P. G. Z. XXX, zast. JUDr. Michalom Kačurom, advokátom so sídlom Jarková 73, 080 01 Prešov, proti žalovanému T. L. I., nar. XX.X.XXXX, bytom O. L. XX, XXX XX K., zast. JUDr. Stanislavom Lampartom, advokátom so sídlom Nám. Sv. Mikuláša 29, 064 01 Stará Ľubovňa, o zaplatenie 4.244,89 € (127.881,55,- Sk), o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2C 87/2007 zo dňa 15.12.2015, takto

### rozhodol:

Potvrďuje sa rozsudok v znení opravného uznesenia z 4.2.2016, č.k. 2C 87/2007-346.

### odôvodnenie:

Predmet konania

1. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie 4.244,89 Eur s prísl. titulom neuhradenej kúpnej ceny za drevo, ktoré žalovanému predal právny predchodca žalobcu.

Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol cit.:

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.244,89 € so 17,6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.244,89 € počnúc 09.09.2000 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

3. Skutkovo mal za preukázané, že žalovaný bol odborným lesným hospodárom, s ktorým právni predchodcovia žalobcu menom svojej Urbárskej spoločnosti dňa 10.7.1999 uzavreli Dohodu o výkone prác odborného lesného hospodára. Žalovaný ako lesný hospodár zabezpečoval pre žalobcov ťažbu a predaj dreva prostredníctvom svojej firmy Ing. Ľudovít Hajtol - FOREST SERVIS. Žalobcovia na základe dodacích výkupných listov menom svojej spoločnosti vyfakturovali žalovanému predaj dreva. Žalovaný pristúpil iba k čiastočnej úhrade. Celkom neuhradená pohľadávka z uvedených faktúr bola 210.955,05 Sk. Pôvodní žalobcovia na celkovú neuhradenú pohľadávku 210.955,05 Sk započítali neuhradené odmeny žalovanému za výkon odborného lesného hospodára a faktúru za práce v lesnom poraste v celkovej hodnote započítania 83.073,50 Sk. Pohľadávka preto predstavuje sumu 127.881,55 Sk. Žalovaný žalobu považoval za nedôvodnú, z opatrnosti namietol aj premičanie žalovaného nároku. So žalobcami nebol v žiadnom obchodno-právnom vzťahu. Spochybnil dôveryhodnosť faktúr. Dodacie listy nie sú nikým potvrdené a teda nie je preukázané, že či vôbec k predaju a nákupu dreva došlo a kto ho mal kupovať. Zo strany žalobcu boli súdu predložené dôkazy, že medzi žalobcom (jeho právnym predchodcom) ako podnikateľskými subjektmi boli uzatvorené kúpne zmluvy a predaji drevnej hmoty žalovanému, ktorému o prevzatí dreva boli vydané dodacie výkupné lístky v roku 2000, ktoré oprávňovali žalovaného disponovať s prevzatým drevom a na základe ktorých žalobca žalovanému vystavil faktúry. Žalobca z toho titulu dňa 30.8.2000 žalovanému vystavil faktúry č. 6/2000, 7/2000,

8/2000, 9/2000, 10/2000, 11/2000, 12/2000, 13/2000 a 14/2000. Všetky uvedené faktúry sú evidované v Knihe odoslaných faktúr žalobcu v roku 2000 (ďalej len „KOF“) pod poradovým číslom 18 až 26. K faktúram boli pripojené dodacie listy, faktúry ako aj prevzatie dodacích listov osobne podpísal žalovaný, jeho podpis je identický s podpisom na Oznamení o dohode výkonu odborného lesného hospodára z 14.7.1999 ako aj na faktúrach žalovaného o vyúčtovaní odmien za výkon odborného lesného hospodára. Žalovaný svoj podpis na predmetných faktúrach nespochybnil.

4. Zo zisteného skutkového stavu prijal právny záver, podľa ktorého považoval nárok žalobcu za dôvodný, nepremlčaný a preto žalobe vyhovel.

5. Poukázal na ust. § 10, ods.4, § 409 § 410, § 411, § 447 Obchodného zákonníka, § 19 zákona č. 97/2013 Z.z..

6. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 151, ods. 3 O.s.p..

Obsah odvolania žalovaného

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že má za to, že medzi účastníkmi konania neexistoval žiaden obchodnoprávny vzťah. Nebola uzatvorená žiadna obchodná zmluva, nebola vystavená žiadna objednávka, žalovaný nebol živnostníkom a teda nemal žiadne oprávnenie na vykonávanie obchodnej činnosti. Funkcia lesného hospodára má úplne iný obsah. Medzi účastníkmi konania teda nemohol vzniknúť obchodný vzťah a nikdy ako lesný hospodár nezabezpečoval pre žalobcov ťažbu a predaj dreva. Údajné neuhradenie faktúr neuznáva, namietať premlčanie nároku. Pokiaľ by aj malo ísť o právny vzťah, tak iba občianskoprávny a teda v danom prípade ak by bolo plnené, čo namietať, mohlo by teoreticky ísť o bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka - plnenie bez právneho dôvodu. K údajnému plneniu malo dôjsť 18.4.2000, 20.4.2000 a 2.5.2000, pričom žaloba bola podaná na súde 13.03.2003 teda po uplynutí 2 ročnej subjektívnej lehoty. Prípadná pohľadávka by bola v každom prípade premlčaná. Súd sa vo svojom rozsudku nijako nevysporiadal s námietkou premlčania, neuviedol ako posúdil plynutie lehôt, prečo svoju námietku neuznal a nevysporiadal sa s mojím tvrdením, že sa jednalo o bezdôvodné obohatenie v zmysle Občianskeho zákonníka, podľa ktorého by bol údajný nárok premlčaný. Právnym základom uplatnenia nároku sú faktúry, ktoré sú podľa žalovaného nedôveryhodné, sú prepisované, škrtané, opravované, už len ich formálny stav vzbudzuje prinajmenšom pochybnosti. Hlavnou a podľa mňa podstatnou vecou ktorú v konaní namietať a s ktorou sa súd vôbec nezaoberal je to, že ani jedna z faktúr neobsahuje doklad o tom, že by mal nejaký tovar prevziať. Každá z faktúr je v obchodnoprávných vzťahoch vždy posudzovaná súdmi v každom prípade osobitne - samostatne. Ani v jednom prípade faktúra nie je doložená žiadnym hodnoverným dokladom o plnení a teda ako taká nie je dôvodná a preukázaná. Ako poukázal a z predložených dokladov je to aj zrejme v urbárskej spoločnosti v tom čase bol chaos, neporiadok, s majetkom sa zaobchádzalo veľmi netransparentne a preto si bývalý predseda dával toto do poriadku. Neporiadok a chaos v urbárskej spoločnosti bol napokon hlavný dôvod, prečo činnosť odborného lesného hospodára ukončil. Faktúry neboli podložené žiadnymi relevantnými dokladmi, nebol priložený a neexistuje žiaden doklad, ktorý by preukazoval, že od žalobcu čokoľvek kúpil. Dodacie výkupné lístky nie sú nikým potvrdené a teda nie je preukázané, že či vôbec k predaju a nákupu dreva došlo a kto mal kupovať a už vôbec nie že žalovaný. Faktúry boli vystavené v mene - na IČO p. Rabatina a teda ju vystavila neoprávnená osoba a preto nemôže byť riadnym účtovným dokladom a podkladom na vymáhanie nároku za bývalých žalobcov. V konaní žalobca argumentoval, že žalovaný mal údajne uhradiť faktúry č., 8/2000, 9/2000, 13/2000, 14/2000 a čiastočne aj 10/2000. Prijímový pokladničný doklad č. 173508 vypísala sama urbárska spoločnosť, nie je tam uvedený podpis žalovaného a tento doklad videl prvý krát až v priebehu súdneho konania. Žalovaný vo výdajoch tento doklad nemal a teda aj to je dôkaz o tom, že doklad nie je relevantný. Teda tento doklad nie je riadnym účtovným dokladom a nie je spôsobilý na uznanie a preto ho neuznávam a rovnako ani to, že by som ním mal údajne uhradzovať nejaké v ňom uvedené faktúry. To, že žalobca predložil „Knihu odoslaných faktúr“, nijako nič nepreukazuje a takáto kniha nie je vôbec dôkazom, že by žalovaný niečo kupoval. V súdnom prípade žalobca nepreukázal a ani nemôže preukázať, že od neho žalovaný niečo kúpil - prevzal a teda mu ani nevzniklo právo niečo fakturovať a následne uplatňovať. Žalobca tak jednoznačne neuniesol dôkazné bremeno. V konaní žalobca nepreukázal zmluvný vzťah ani plnenie medzi účastníkmi konania. Nepreukázal uzatvorenie kúpnej zmluvy ani zmluvný vzťah konkludentne, na základe objednávky, ktorú by žalovaný potvrdil. Nepreukázal dohodu o cene a ani nepreukázal to, že by k plneniu došlo, čo by muselo byť potvrdené na všetkých dodacích výkupných lístkoch, ktoré však ani v jednom prípade nie sú mnou potvrdené. Nebolo nijako preukázané prevzatie druhu tovaru, cena a množstvo a ani konečná cena tovaru. Okrem uvedeného skutkového stavu namietať aj aktívnu legitímáciu žalobcu v spore. Pôvodní žalobcovia a osoby, ktoré podpísavali Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 30.06.2011 nie sú tie isté

osoby. Podľa mňa nie je preukázané, že by „pôvodní veritelia“ riadne a platne postúpili svoje pohľadávky na terajšieho žalobcu. U viacerých „postupcov“ napr. v 18. Rade Iveta Rabatínová, v 26. Rade Mária Priputenová, v 40. Rade Dana Matvijová, v 51. Rade Jolana Matvijová, v 53. Rade Darina Marčáková v 54. Rade Rudolf Semaník nebolo postúpenie preukázané. Podľa jeho názoru žalovaná pohľadávka nebola v dedičských konaniach riadne prejednaná a teda je spochybnené právo uvedených účastníkov zmluvy na jej podpis. Keďže zmluvu o postúpení pohľadávky podpísali neoprávnení občania táto zmluva minimálne v ich časti je neplatná a nie je daná aktívna legitímácia žalobcu na podanie takejto žaloby, resp. konanie. Ani s touto mojou námietkou sa súd vôbec nezaoberal.

8. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v ust. § 470 ods. 1, 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v znení opravného uznesenia je správny okrem výroku v časti úrokov z omeškania.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. Žalovaný tvrdí, že súd pochybil, ak posúdil vzťah medzi stranami sporu ako vzťah obchodnoprávny a namieta, že v čase rozhodnom pre posúdenie nároku nebol držiteľom živnostenského oprávnenia. Je potrebné prisvedčiť námietkam žalovaného, že činnosť odborného lesného hospodára bola zákonom č. 358/2007 Z.z. zaradená medzi viazané živnosti. Dovtedy bola činnosť odborného lesného hospodára upravená zákonom č. 100/1977 Zb., ktorý v § 14, ods. 2 definoval činnosť odborného lesného hospodára ako podnikanie na základe vydania osvedčenia orgánom štátnej správy lesného hospodárstva. Preto v súlade s ust. § 2, ods. 2, písm. c/ Obch. Z. bola táto činnosť v rozhodnom období podnikaním podľa osobitných predpisov. Preto je záver súdu o dôvodnosti aplikácie obchodnoprávných predpisov na prejednávany prípad správne.

12. Podľa § 409, ods. 1 Obchodného zákonníka, kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

13. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre uzavretie kúpnej zmluvy sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je určenie zmluvných strán, vymedzenie predmetu kúpy, záväzok predávajúceho dodať predmet kúpnej zmluvy kupujúcemu a previesť na neho vlastnícke právo k tomuto predmetu, kúpna cena a záväzok kupujúceho zaplatiť ju.

14. Podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. ( účinného do 30.6.2017) účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

15. Citované ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Aby účastník mohol splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností účastníkom, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak účastník nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú

povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena. Tak napr. v spore o zaplatenie kúpnej ceny má predávajúci ako žalobca bremeno tvrdenia, že s kupujúcim ako žalovaným uzavrel kúpnu zmluvu a že žalovaný kúpnu cenu riadne a včas nezaplatil. Z tohto bremena tvrdenia potom pre žalobcu vyplýva bremeno dôkazné len pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia, že zmluva bola uzavretá. Ak táto skutočnosť bude preukázaná, žalobca uniesol ako bremeno tvrdenia, tak i dôkazné bremeno. Naopak žalovaný, ak sa chce úspešne brániť, musí tvrdiť, že kúpnu cenu zaplatil a o svojom tvrdení ponúknuť dôkazy (ak nebude namiesto obrana námietkou premlčania, započítania a pod.). Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore v závislosti na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov.

16. V prejednávanej veci mal žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným uzavrel kúpnu zmluvu a že žalovaný nezaplatil kúpnu cenu. Na preukázanie tejto skutočnosti predložil ako dôkaz ním vystavené faktúry č. 6/2000, 7/2000, 8/2000, 9/2000, 10/2000, 11/2000, 12/2000, 13/2000 a 14/2000, ktorých správnosť žalovaný vlastnoručne potvrdil svojim podpisom, dodacie listy, príjmový pokladničný doklad o čiastočnej úhrade kúpnej ceny zo strany žalovaného, výzvu na úhradu záväzkov doručenú žalovanému z 16.3.2001. zmluvu o pôžičke zo dňa 14.10.2007. Žalovaný popieral, že medzi ním a právnym predchodcom žalobcu bola uzavretá kúpna zmluva na kúpu a predaj drevnej hmoty. Tvrdil, že podpisy na faktúrach nie sú jeho, taktiež ani podpis na príjmovom pokladničnom doklade. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v konaní ani len nepredložil dôkazné prostriedky na vyvrátenie správnosti tvrdení žalobcu a v tomto smere nenavrhol žiadne dokazovanie za účelom preukázania opaku. Je preto dôvodné prijatie záveru o tom, že žalobca v konaní svoj žalobný nárok preukázal.

17. Žalovaný namieta neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a jeho právnymi predchodcami a v tejto súvislosti nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Uznesením z 21.12.2011, č.k. 2C 87/2007 súd na základe písomného návrhu pôvodných žalobcov (č.l. 127) vyhovel návrhu, aby na miesto pôvodných žalobcov v 2,-4., 6.-7., 9.-11., 13., 14. až 21., 23.25., 27.-29., 31. až 67. až 74., 76.77., 79., 84., 85., a 86. rade vstúpil do konania žalobca v 80.rade, a to z titulu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.6.2011. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.2.2012.

Podľa § 159 ods. 2, 3 O. s. p. účinného do 30.6.2017, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 167 ods. 2 O. s. p. účinného do 30.6.2017, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerané ustanovenia o rozsudku.

Právoplatnosť súdneho rozhodnutia je výrazom právnej istoty vzťahov, o ktorých bolo rozhodnuté. Je zrejmé, že súd o zámene účastníka konania na strane žalobcu právoplatne rozhodol, a to s poukazom na postúpenie pohľadávky pôvodných žalobcov novému žalobcovi. Nový, t. j. súčasný žalobca, ako nový veriteľ postúpených pohľadávok, sa tak právoplatne stal účastníkom konania, čo však neznamená, že by v závere súdneho konania nemohla byť posúdená jeho aktívna vecná legitímácia, avšak nie na už raz posúdenom právnom základe - zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú súd prvého stupňa právoplatne vyhodnotil za spôsobilý titul zámeny účastníka na strane žalobcu. Súd otázku platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky právoplatne vyriešil pri rozhodovaní o zámene účastníka konania na strane žalobcu, a to tým, že zmluvu akceptoval a zámenu pripustil. Preto ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

18. Ďalšou odvolacou námietkou bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a

podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (vid. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

19. Odvolací súd došiel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne, zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Súd vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Odvolanie je preto aj v tejto časti nedôvodné.

20. O trovách odvolacieho konania O trovách odvolacieho konania rozhodne súd podľa § 396, ods. 3 CSP.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).